

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Szerkesztőség:
Főter, Hermann-udvar I. emelet,
a külső folyosón.

Bérmintelen leveleket csak ismert
kézől fogadunk el.
Kéziratokat vissza nem küldünk.

Kiadóhivatal:
Főter, a törvényszék melletti Neumann-
háznak utczára nyíló helyiségében.

Hirdetések díjszabály szerint.
Egyes szám 5 kr. ünnep- és vasárnap
utáni szám 3 kr.

Mezőreki hírek és üzenetek után is

Előfizetési árak:
Helyben házhoz hordva:

Egész évre 12 frt.
Fél évre 6 " "
Negyed évre 3 frt.
Egy hónap 1 frt.

Vidékre postán küldve:

Egész évre 14 frt — kr.
Fél évre 7 frt — kr.
Negyed évre 3 frt 50 kr.
Egy hónap 1 frt 30 kr.

Hirdetések helyben fizetendőek.

Két beszámoló.

Arad, szeptember 28.

A pártokivüliek közül gróf Károlyi Sándor, a mérsékelt ellenzékéről gróf Zselénszky Róbert tartottak vasárnap beszámolót választók előtt. Károlyi Sándor gróf be nem várva a miniszterelnök választását, mondott ítéletet külügyi politikánk felett, azt állítván, hogy osztozkodni akarunk a keleten Oroszországgal. Ezt az állítást azonban komoly politikusként így odavetni nem szabad. A gróf maga is érinti a Törökország végképi elgyöngyüléséből származott helyzetet. Ez a helyzet idézte elő azt, ami az utóbbi években a Balkán-félszigeten történt.

Mi úgy látjuk, hogy külügyi politikánk azt a célt mozdítja elő, amit a gróf is ohajt, t. i. hogy a balkáni népek szabadok és függetlenek legyenek. Ebben támogattuk Szerbiát, a mint az eredmény mutatja, teljes sikerrel. Bulgáriát illetően a processus még folyamatban van; be kell várunk a további fejleményeket.

A miket Károlyi gróf belügyeinkeiről és pénzügyi helyzetünkről mondott, azokban sok az érthetetlen dolog és az ellenmondás, a mint azt ma egy fővárosi lap társunk is kimutatja. Különösen a gróf által ajánlott orvosszerke letnek meg bennünket. A takarékpénztáraktól például azt kívánja, hogy ne legyenek betéti intézetek és az ország hitelszükségletét — az osztrák-magyar bank lássa el. Hogy ily módon aztán hogyan jutna a magyar gazda több és olcsóbb hitelhez, az nincsen kifejtve.

De nem szándékunk bővebben foglalkozni Károlyi gróf beszámolójával, mert a beszéd zavarosságánál fogva nem is igen lehet. Közlebből érint különben is bennünket Zselénszky gróf szt.-annai beszámolója, mely elég világos és tömör kivonata az ellenzéki lapok állításainak.

Zselénszky gróf csak pár éve ellenzéki, azelőtt ő is a kormánypárt-hoz tartozott. Most azonban elítéli a Tisza-kormány egész tíz évi gazdálkodását, és nem talál semmi elismerésméltót, legalább a beszámolóban egy szóval sem említi, hogy a Tisza-kormányzatnak lenne valami érdem, például a közlekedési politika terén, s a kereskedelem és ipar fejlesztése körül. Közleledvén a választások, böl-

Az „ARADI KÖZLÖNY” tározója

(Szeptember 29.)

A feltalálhatlanok.

Regény.

Írta: Fernet Frigyes.
(Folyt. és vége.)

XL
Szürkületkor.

Henrik sietve haladt az utcákon. Fölke-reste azt a bérkocsialomást, melyen éjjel már nem egyszer bérelt kocsit. A kocsisok ismerték majdnem mindnyaján és szivesen szolgálatára állottak a bőkezű vendégnek. Örömmel vette észre a bankár, hogy éppen egyik legügyesebb kocsis volt az állomáson.

„Előre!” szólt Henrik.

„Hova, nagyságos ur?”

„Csak előre, Ferencz: haza!”

Az ostor pattant, a lovak nekirugaszkodtak. Pár perc múlva a bankár megnyomta a kocsi sípját.

„Parancsol?”

„Nem akarok hazamenni.”

„Annál jobb, legalább hosszabb fuvarom lesz.”

„Nagyon hosszú, ha meg bírnak egyezni. Legkevesebb három-négy napig fog tartani.”

Ferencz leugrott a bakról és oda állt a kocsi nyitott ablakához.

„Ezt szeretem hallani!”

„A dolog nem veszélytelen. Bécsben egész csendben el akarom hagyni.”

A kocsi nevetett.

„Meggzökn, nagyságos ur?”

„Igen, de nem egyedül.”

„Egy hölgygel?”

„Eltalálta.”

„Nem volt valami nehéz! Hova me-gyünk?”

„Az nekem mindegy, olyan helyre, a hol addig nem talál meg senki, míg meg nem vagyunk esketve.”

„Az ördögbe, ez komoly dolog!”

„Az, de naponta száz forintot hoz!”

csebb is lesz hallgatni a kormány ne-taláni érdemeiről. Most a legsötétebb képet kell a választók elé festeni; hadd rémüljenek meg, pedig még nem is tudják, hogy jövőre milyen lesz a kerületek beosztása; hátha nekik épen kormánypartit kell választani.

A legérdekesebb a beszédben az, hogy a gróf a várom káros hatását számokkal is illusztrálja, de véletlenül az őt közelebből érdeklő tárgyakat kereste ki, így például a selyemruhát (mely nálunk 10—30 frrtal drágább mint más államokban), továbbá a kocsi-t (mely 75 frrtal jön többre), a gazdasági gépeket stb. A selymet az igaz külföldről kell hozatnunk, de már a hintóra az a megjegyzésünk, hogy azt itthon is igen jól elkészítik; nem szükség Párisból hozatni. A gépgyártás is nagy haladást tett itthon. Mihelyt fő-uraink támogatni fogják a hazai ipart, mindjárt nagyobb lendületet fog az venni.

Mond azonban a gróf olyat is, a mit nem tudunk egészen megérteni. Azt jegyzi meg ugyanis, hogy az újab-ban alkotott törvények egy részén át-vonuló szellem folytonos tágitása az 1867-ki kiegyezésnek »birodalmi-irányban.

Ha ezt úgy érti a nemes gróf, a mint mi, hogy a monarchia suly-pontja mindinkább Magyarországra megy át, akkor semmi kifogásunk a megjegyzés ellen. De a gróf úgy lát-szik értelmezni, mintha a Tisza-kor-mány valamit feloldozott volna az or-szág önállóságától. Ennek pedig határo-zottan ellent mond a Tisza-kormány-zat higgadt és igazságos megítélése. Az osztrákok már is kezdik a jajgatá-sát, s éppen ma jelzi egy távirat, hogy egy reichsrath-képviselőt Bécs-ben röpirat jelenik meg, mely kifakad a miatt, hogy a birodalom sulypontja a magyaroknál van, s ez az eredmé-nye a szünetnélküli dédelgetésnek, a kimeríthetlen engedékenységnek, a ha-tártalan türelemnek.

A beszámoló többi részeire nem terjeszkedünk ki, mert azok a megszo-kott ellenzéki kifogások. Lesz még idő, mikor a gróf elolvastván ezt a beszám-olót, nevetve fogja rá meg-jegyezni, hogy »a választások előtt másként nem beszélhettem.« A gróf most csak a korteskedésre gondolt.

A miniszterelnök válasza a külügyi in-terpellációkra. A „Pol. Corr.” egy általunk is jelzett közléssel szemben jelenti, hogy Tisza a miniszterelnök csak e hét végén vá-laszol a külügyi interpellációkra. E szerint kormánykörökben meg vannak győződve, hogy a válasz, a mi Bulgária orosz occupációjának esélyét illeti, megnyugtató lesz. Horváth Boldizsárnak a jövő esélyivel foglalkozó kér-déseire alig lehetséges válaszolni, valamint Irányi öhajításának se fog Tisza Kálmán megfelelni, hogy a bolgár ügyre vonatkozó iratokat a ház asztalára tegye. Az a föltevés, hogy a Németországhoz való viszonyban vál-tozás állott be, valószínűleg indokolatlannak fog mondatni.

Milan király — mint a budapesti „Revue de l'Orient” jelenti — szeptember 28-ikára meg-állapított utját Gleichenbergből Belgrádba egy héttel elhalasztotta, hogy visszatértesen, Bécs-ben a monarchia vezérfőhercegeivel találkozassék.

A kir táblai póthírói intézmény eltör-lésre vonatkozólag, budapesti bírói körökben az a hír van elterjedve, hogy az inévat tar-tott mihiiszeri tanácsban az intézmény eltör-lése kereszttel ment oly megállapítással, hogy az erről szóló törvényjavaslat már a képviselő-ház jelenlegi ülészakájában terjesztendő be.

A két új főispán. A hivatalos lap teg-nap érkezett száma — mint már előre jelez-tük, — közli az alábbi két kinevezést:

„Ó császári és Apostoli királyi Felsőge, f. évi szeptember hó 20-án kelt legfelső el-határozásával, gróf Jankovich Lászlót, Somogyvármegye főispánját ezen állásától — saját kérelmére — felmenteni, s helyébe So-mogyvármegye főispánjává Tallian Béli-t, Torontálvármegye alispánját legk. kine-vezni méltóztatott.”

Ó császári és Apostoli királyi Felsőge, f. hó 20-dikán kelt legfelső elhatározásával, Beóthy Lajost, Hevesvármegye főispán-ját ezen állásától saját kérelmére felmenteni s helyébe Hevesvármegye főispánjává gróf Keglevich Bélát legk. kinevezni méltóztat-tott.”

Külföld.

As orosz Bulgária. Az orosz kor-mány, mely eleinte aggodalmasan került min-den olyan lépést, melyből önkényes beavatko-zásra lehetett volna következtetni, lépten-nyomon rajta van, hogy a regenseknek kellem-telenségeket szerezzen. A magatartás magyará-zatát s az orvosok végleges cseljait eléggé jellemzi a „St.-Petersburger Zeitung” egy czikke, mely azt mondja, hogy: „független-ítettük Bulgáriát, elűztük a fejedelmet, semmi érteleme sincs tehát, hogy a regenséget meg-tűrjük s továbbra is tartóztassuk magunkat. Bulgáriának orosz szállítás kell len-nie a bolgárok beleegyezésével, vagy annak ellenére.” Hogy

Angela magára hánytá ruháit. A szeretett Il-kának egész megjelenése oly különös, oly idegenszerű volt, hogy szilárdul elhatározta a neki annyira kedves teremést el nem hagyni.

Már egyszer látott hasonló kifejezést Ilka vonásában, midőn a „gonosz Henrik” társ-ságából a kertből visszatért. Félelem és gyen-gedség közt habozva, az utóbbi döntött és An-gela pár pillanat alatt fölkesztült.

Öltözéke hiányos volt ugyan, de egy nagy kendő elfedte a hiányokat. Ilona előre ment, Angela követte, lementek a kertbe, egész a hátsó ajtóig.

„Te vagy az, Ilona?” kérdé egy hang a rúcsok közül, melynek hallása Angela ke-lében paragot és elkéseredést szült.

„Ó az, Henrik, e gyalázatos ember!” gondolta magában Angela. „Oh, én megvé-dem Ilkát; nem szabad bántania őt.”

Az ajtócska kinyílt és oly hirtelen záród-tott ismét be, hogy Angela nem bujhatott ki a szabadba, mint ezt reményllette.

„Ilka, Ilka!” kiáltotta félig sírva a ki-csike.

Kivülről egy káromkodás volt a válasz. „Vissza, Angela”, szólt fenyegetőleg a bankár. „Jaj neked, ha lármát csapsz vagy követni akarsz bennünket!”

„Nem félek tőled”, viszonozta Angela da-cosan. „Engem nem szabad bántanod, mert semmi közöd hozzám.”

„Előre, Ilona”, szólt Henrik nyersen. „Még néhány perc és biztonságban vagyunk.”

Angelában a déli égélj összes heve föl-támadt. Sötét szemei haragosan villogtak, és rémület fogta el Ilona miatt, a kit komoly veszélyben látott forogni.

Gyorsan körülnézett és az egyik körte-fához támaszta egy kis kerti létrát pillan-tott meg. A rúcsok támasztotta, fölkapaszkod-tott és nem törődve saját veszedelmével, a tulso oldalon leugrott.

Ilka nevét kiáltozva futott a gyermek a két siető alak után, Henrik dühötől szikrázó szemekkel lépett a kicsike elé.

„Még egy hangot és megöllek!”

„Tedd, ha mered!” válaszolt elkése redve, „nem hagyom Ilkát elrabolni!”

Henrik melléje ugrott és a következő

pillanatban jobb keze, mint vasgyűrű szoritotta össze a gyermek nyakát. Angela még egy félig elfojtott, hörgő kiáltást hallatott és esz-méletlenül a földre rogyott.

„Saját hibád”, szólt a bankár, „te akar-tad így!”

Ilona részvétlenül állott meg, mint egy szobor, a mely nem hall, nem lát és nem érez. Henrik megfogta karját és magával von-szolta. Egy meglehets nagy réten kellett ke-rezestülnenni, melyen túl az út haladt. Ott várt a kocsi.

Kétes szürkület terült el a tájkép fölött; a nedves hideg szél élesen fúj a hegyekről. Ez a légvonal elkapta Angela halálkiáltását, míg az eljutott a hallgatóság kocsis feléhez.

Ez borzalmas kiáltás volt, mely a „kedé-lyes Ferencznek”, mint őt társai nevezték, minden vért agyába és szívébe kergetett.

„Itt szerencsétlenség történt”, szólt ma-gában, „vagy talán bántány!”

Szaladt a rétre. Két alak jött vele szem-köz a lejőn. Ferencz fölismerte a bankárt, a ki egy hölgyet inkább vonzott, mint ve-zetett.

„Oh”, gondolta a bérkocsis, „ez erőszakkal való szöktetés. Erről nem volt szó a szerző-désünkben!”

Henrik odaért a kocsi ajtóhoz. Beemelte a kocsiába és ő maga is beugrott.

„Ez nem látszik boldog völégénynek”, mormogta Ferencz, „sokkal inkább gyil-kosnak!”

„Előre, előre!” sürgette Henrik.

A lovak megindultak; gyors ügetésben mentek a lejős után lefelé. A távoli magas-latok egyre tisztábban látszóttak; itt volt a hajnal haladás.

A különben mindig vidám Ferencz nyug-talanul és zavartan ült a bakon. A borzalmas kiáltás mindig füleiben csengett. Még jobban elkomorult, mikor az út mellett egy alakot vett észre.

„Csendő”, mormogá a kocsis. „Ez több mint véletlen!”

Önkéntlenül jelt adott Ferencz a csend-örnek. Újjával a kocsi belsejére mutatott a csendőr rögtön közeledett.

Legujabb posta.

— Kaulbars első fellépése meg-győzhetett mindenkit arról, hogy a tábornok nem mint orosz ügyvivő, de mint dicator érkezett Sophiába, követelő fellépése és nagyhangú megjegyzései pedig a bolgár regenséget nagy-on tartózkodóvá tették vele szemben. Ezt mutatja első értekezésének befolyása is, mely tudósításaink szeptember 26-ikán Ra-doslawowval folytatott. A főelőrag tartott ta-nácskozást a tábornok azzal kezdte, hogy az ostromállapot rögtön megszüntetését követelte, a mire Radoslaw az választotta, hogy a mi-nisztertanács az október 3-ikára határozta. Ez alkalommal is kijelentette, hogy korainak tartja még a választások elrendelését. Azon-kivül a tapasztalást is tette-hogy agitatio folyik Battenberg hercege érdekében. Az

„Ki van bent?” kérdé a csendőr a las-san hájtó kocsis.

„Nem szabadna megmondanom! Egy bankár.”

„Hogy hívják?”

„Azt hiszem hogy Illing Henriknek.”

A csendőr benézett a kocsiába. Egy hal-vány arc ijedten húzódott vissza. Henrik látta a fegyver csővének villogását és megis-merete az egyenruhát.

„Mi az?” kiáltott erőlyesen. „Előre Fe-rencz nincs kedvem magam feltartóztatni hagyni.”

Ferencz nem mozdult.

Illing fölratotta az ajtót és fogcsikor-gatva ugrott ki az utra.

„Miért nem hajt tovább?”

„Mert tudni akarom, hogy az előbbi kiáltás mint jelent.”

„Miféle kiáltás?” kérdé a csendőr.

Ferencz elbeszélte élményét.

„Azt hiszem”, így végté szavait. „hogy valakit meggyilkoltak, mert ily borzalmasan csak az kiált, aki életét félti.”

„Hol volt ez?”

A bérkocsis megjelölte a helyet.

Utána nézhetünk, hisz az egészen közel van. Ön megmutatja a helyet; a hölgy a koc-siban maradhat; ez az ur és én elmelegyünk gyalog.”

Henrik hasztalan tiltakozott, a közbíton-ság óre kényszerítette, hogy parancsot telje-sítse. Henrik látszólag megnyugodott sorá-ban; most már csak egy ut volt a menekülé-sére.

„Ott tűz van!” kiáltott föl hirtelen Henrik.

A csel sikerült; a csendőr szeme kereste a felcsapódó lángokat.

E rövid pillanatot Henrik fölhasználta és beugrott a sűrűségbe.

„Megállj!” dörgé a csendőr, amint a szokási kísérletet észrevette. „Megállj, vagy lövök!”

Henrik beljebb szaladt az erdőbe. Egy pillanatra alakja fölűnt a sűrűségből; ekkor oldalról egy lövés.

Henrik hangtalanul rogyott össze.

után azt kérdezte, hogy az elfogottakat mért nem bocsátották meg szabadon? Radoslaw azt válaszolta, hogy az a törvényszék dolga. Kaulbars azután azt kérdezte, hogy mért égették el a Strumszkiezred és a cadétek zászlaját mire Radoslaw azt felelte, hogy ez tisztán katonai ügy. A tábornok panaszkodott, hogy az orosz cenzúra csendőrökkel van körülveve, a kik megakadályozzák, hogy sok polgár a konzult meglátogassa. Radoslaw azt felelte, hogy ennek nincs jelentősége, mivel az egyenesen elrendelve nem volt. Kaulbars szemére vetette a kormányt, hogy nem Bulgáriát, hanem egy pártot képviselnek, mire Radoslaw azt felelte, hogy Zankow és hi-vei kivételével az összes pártok képvisel-ve vannak a kormányban. A tábornok sajnálko-zását fejezte ki, hogy a kormányt nincs bi-zalma a cenzúrha. Radoslaw kijelentette, hogy ez az állítás félreértésen alapszik s ellenséges intriguák műve.

Midőn a tábornok megérkezett Sophiába, — a legujabb tudósítások szerint, — Zan-kow és pártitvei, továbbá az ott élő oroszok, mindössze 160-an, ötvölésére eléje mentek. — A hozzá intézett beszédre Kaulbars tábornok körülbelül ezeket válaszolta: III. Sándor csár szereti Bulgáriát s viseltessenek a bolgárok bismalomai-iránta. A jelenlegi kormány nem felel meg cseljének miután pártkormány, míg Oroszország a párt-ot egyetlenségű óhajja. Ha a kormány, párt ellenit börtönbe helyezi, úgy ő oda fog hatni, hogy a foglyok visszakapják szabadságukat. A nagy sorsrajába való választások, tekintettel az országban uralkodó igazgatóságra, koraiak, barátjainak minden esetre mindent el kell majd követniök. Hogy jó választási eredményt biztosítsanak. — Ugyanazon este az orosz ügyvivőnégnél 30 terítők diszlokoma volt. Zankowon kívül egyetlen bolgár pártvezér se vett részt a fogad-ásai ünnepélyeken. Általában véde a tábornok első fellépése igen rossz benyo-mást tett.

— Bulgária ocoptatioja. Krakóból érkező orosz hírek szerint katonai kö-rökben Bulgária ocoptatioját elkerülhetetlen és befejezett ténnynek tekintik. Pétervárot bizton-nak vélik, hogy a bécsi cabinet ana-log eljáráásra készül. Sophiából pedig a londoni „Standard” azt az értesítést kapta, hogy Kaulbars csakugyan ultima-tumot vitt oda s kijelentette, hogy ha kö-veteléseinek elég nem tétetik, elhagyja Bulgáriát, mire aztán az ocoptatio következne.

„Ki van bent?” kérdé a csendőr a las-san hájtó kocsis.

„Nem szabadna megmondanom! Egy bankár.”

„Hogy hívják?”

„Azt hiszem hogy Illing Henriknek.”

A csendőr benézett a kocsiába. Egy hal-vány arc ijedten húzódott vissza. Henrik látta a fegyver csővének villogását és megis-merete az egyenruhát.

„Mi az?” kiáltott erőlyesen. „Előre Fe-rencz nincs kedvem magam feltartóztatni hagyni.”

Ferencz nem mozdult.

Illing fölratotta az ajtót és fogcsikor-gatva ugrott ki az utra.

„Miért nem hajt tovább?”

„Mert tudni akarom, hogy az előbbi kiáltás mint jelent.”

„Miféle kiáltás?” kérdé a csendőr.

Ferencz elbeszélte élményét.

„Azt hiszem”, így végté szavait. „hogy valakit meggyilkoltak, mert ily borzalmasan csak az kiált, aki életét félti.”

„Hol volt ez?”

A bérkocsis megjelölte a helyet.

Utána nézhetünk, hisz az egészen közel van. Ön megmutatja a helyet; a hölgy a koc-siban maradhat; ez az ur és én elmelegyünk gyalog.”

Henrik hasztalan tiltakozott, a közbíton-ság óre kényszerítette, hogy parancsot telje-sítse. Henrik látszólag megnyugodott sorá-ban; most már csak egy ut volt a menekülé-sére.

„Ott tűz van!” kiáltott föl hirtelen Henrik.

A csel sikerült; a csendőr szeme kereste a felcsapódó lángokat.

E rövid pillanatot Henrik fölhasználta és beugrott a sűrűségbe.

„Megállj!” dörgé a csendőr, amint a szokási kísérletet észrevette. „Megállj, vagy lövök!”

Henrik beljebb szaladt az erdőbe. Egy pillanatra alakja fölűnt a sűrűségből; ekkor oldalról egy lövés.

Henrik hangtalanul rogyott össze.

Itt mindenesetre az a kérdés támad fel, hogy miért ment Kaulbars Bulgáriába? Azért, hogy a csárának és a panszlavizmusnak közvetlen szolgálatot tegyen, vagy azért, hogy a bulgáriai derangiert állapotokat magáért Bulgáriánál rendezze.

Ha az első eset áll, akkor jól végzi szerepét. Ha nem, akkor tudja, hogy annak a szerepnek meg kell változni, még pedig rövid időn.

TAVIRAT.

A cholera Budapesten.

Budapest, szept. 28. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.)
A legutóbbi 24 óra alatt **85 cholera-betegedés** és **11 cholera-haláleset** fordult elő. A járvány tehát apadóban van.

Előfizetési felhívás

az
„ARADI KÖZLÖNY”
politikai napi lap

(megjelen vasárnap és ünnep utáni napokon)
1886. évi utolsó (okt.–decz.) negyedére:
helyben, házhoz hordva 3 ft — kr.
vidékre, postai szétküldéssel . . . 3 ft 50 kr.

Az „Aradi Közlöny” előfizetői a „Gombostű” cz. közlönművel havi közlönyt díj mentesen kapják.

Nehogy a szétküldésben fennakadás történjék: kérjük az előfizetési pénzeket legcélzottebben postautalvánnyal — f. hó végéig beküldeni.

Hirdetések jutányos, kereskedelmi hirdetések fölötté oltos árán vétetnek fel.

Az „Aradi Közlöny” kiadóhivatala.

NAPTÁR.

Szeptember 29. Szerda. — Róm. cath. nap. Mihály. — Prot. nap. Mihály. — Görög-ország nap. (szept. 17.) Zsófia, Fide. — Nap két óra 58 perc. Nyug. 6 óra 43 perc.
Okt. 4. Csanádmegye közgyűlése.
Okt. 10. A csanádmegyei gazdasági kiállítás megnyitása.

HIREK.

Arad és Vidéke.

Dr. Ormós Zsigmond kir. tanácsos. Temesmegye alispánja, a tegnapi napot rokoni körében Aradon töltötte.

Cholera Aradon. Tegnap szélétében el volt terjedve az a hír Aradon, hogy a cholera ide is beköszöntött, s már áldozatolt is volt egy utazó személyben, aki Budapestről megérkezve két óra alatt meghalt, s rögten a temetőbe is szállították. Mások több esetről is bírtak tudomással, s a hír ugyanis csak megerősítést kaptak a hordokosarákat, pedig az egész dologból oly kevés igaz van, hogy más körülmények közt tán említést sem érdemelne. A tényállás a következő: Lendvay Anna 30 éves takarítónő 8 napes haebántalom után, melyet orvosi nélkül hagyott, tegnap hányáskéletet kapott, de már delután jobban volt. A baja sem egyéb egyszerű cholériánál, ami különben egy-két esetben minden nyáron

Ezen eseménydus reggel óta körülbelül két hónap mult el. Frank városi lakása ünnepe fényben ragyogott. A ház baráti mind összegyűltek. Ilona, a kiállott izgalma után, megkissé halványan, kezét Gosz Gyulának nyujtotta, aki végre legelőbb végtávát elérte.

„No gyermekek, végre meg is szélt éretetek!” szól Neuberger.

„Igen, de mily áron!” viszonzá Ilona, szemében könnyekkel. „Szívem vérzik, ha a szép, gyöngyös, búzike és ragaszkozó gyermekekre gondolok.”

„Szegény Angéla!” sohajtott Klára. „Egyedül ő neki köszönhetitek boldogságotokat, életével fizette meg azt!”

„Illing Henrik! Itt sajnálom azt a véget, a mit ért,” szól báró Rottenstein. „Kár, hogy hirtelen halálával oly sok dolog földérettelen maradt.”

„Ez én is sajnálom,” jegyzé meg Kronfeld. „Ez embernek az akasztófa kellett volna bevégeznie pályafutását, nem pedig egy becsületlen ember golyójától taláiba kiumulni.”

„A lóvós Ilonát kábúlásából fölébresztette,” mondá a közelben álló Frank. „Borzalmas ébredés volt ez! Nem értette, hogy mi történt és sietett vissza. Utközben Angéla lát holtan, megfojtva találta. A földalomból félig örültlen rogyott össze leányom.”

Rottenstein báróné karonfogta a rendőrtanácsost.

„Ez mi történt a Feltalálhatlanoknál?” kérdé halkan. „Ez az Illing csakugyan fele volt egy rejtélyes rablóbandának?”

„Ugylátják, csak hogy a rablók igen szelid eszközöket használtak. Főnökük, egy okos fő és ment minden lelkiismeretfundálástól, egyszerűen elaltatta az embereket és kényszerítette őket, hogy pénzüket bekecsén átadják.”

„Valószínűleg az én vagyonom nagyrésze is a „Feltalálhatlanok” közé vándorolt,” jegyzé meg a báróné fájdalommal mosolygva.

E pillanatban mozgalom támadt a vendégek közt. Egy előkelő külsejű deli alak je-

szokott mutatkozni. A nő, ki egy pinceszeter felesége, lakásán ápolotik. A közönség tehát meglehet nyugodva, hogy eddig baj nincs. — Az esetről különben a hivatalos orvosi jelentés, a következőket közli: Lendvay Anna férjhezett Heller Lőrincznél 30 éves takarítónő, ki 10 nap előtt érkezett Budapestre, mai nap cholera tünetei közt beteg lett, és trombita-utza 3. sz. alatti lakásán orvostoltatik. A betegség előjelei már egy hét óta mutatkoztak, s hasmenésből s egyéb beteges jelekből állottak, melyeket az illető kevése méltatott, s folyton szolgálatban állott. — A betegség eddig enyhe lefolyásnak mutatkozik. A szükséges intézkedések minden irányban foganatosítva lettek.

Könnyebb cholera-eset fordult elő tegnap Aradon, mely azonban szerencsés lefolyású volt. Ezen alkalmából sürgősen felhívjuk a tanács figyelmét azon általános érzett hiányra, hogy városunkban egészséges tiszta ivóvíz a semminél nem sokkal több van, úgy hogy a majdnem 40,000 lakosság közül alig iszik néhány száz ember tiszta vizet. Azt pedig jól tudjuk, hogy a rossz ivóvíz melegegya a choleraé. Epen ezért igen celszerűnek és a szükség által előadhatalannak tartjuk már most a járvány kitűése előtt a közönséget és a vendéglóket a Simay-féle cisternából vízzel ellátni, mert fájdalom nálunk csak ez az egyetlen forrás, a honnan egészséges tiszta ivóvíz nyerhető elegendő mennyiségben.

Tisztelgés az új honvédegylet elnökénél. Lukácsy Miklós urnál abból az alkalmából, hogy a honvéd-egylet elnökévé választotta, tegnap délelőtt tisztelgett az egyesület egy bizottsága Tiszti Lajos vezetésével. Az új elnök, a hozzá intézett üdvözlőbeszédre válaszul kijelentette, hogy legfőbb feladatának fogja ismerni az aradi honvédegylet előnyös reformálását és emelését a társadalom szemében. A kölcsönös üdvözlések után Lukácsy elnök a legszívelebb módon vált el a küldöttég tagjaitól.

Az aradi színtársulat Nagy-Váradon ma (szerdán) tartja utolsó előadását a Csiky Gergely „Petneházy”-jával, melylyel az aradi saiont fogják szombaton este megnyitni. Tegnapelőtt a S. V. a dn a y Vilma jutalmójátka folyt le a „Czigány-princez”-ben nagy ovatiok mellett, tegnap pedig a Czigánybárárt adták telt ház előtt. Egy hozzánek beküldött értesítés szerint a társulat egy része ma delután, a zöme pedig esütörtökön delután érkezik Aradra. A szombati megnyitó előadás iránt — természetesen — igen nagy érdeklődés mutatkozik.

Csak József az aradi ev. ref. egyház segédlelkésze a jövő hó 1-én eltávozik Aradról Nagyváradra. Baráti és közelebbi ismerősei, kik előtt előzékeny lekötétező modorával feledhetlenül vált, ugyszinte az egyház hívei, kiknek alkalmuk volt hazafias és vallásos érzülettel áthatott szónoklatban gyönyörködni, őszintén sajnálják a tudományos képzettségű derék ifju lelkész távozását.

Október 6-ika Aradon és a budapesti küldöttég. Lukácsy Miklós, az aradi honvédegylet új elnöke ártir a budapesti egyetem ifjúságának az október 6-iki gyászünnepélyt rendező bizottsághoz, s azon kérdéskre, — hogy Aradon nem támadna-e aggodalom, ha az ifjúság az aradi gyászünnepélyen testületileg képviseltetné magát, — sajnálattal bár, de válaszként azon általános ohajnak adott kifejezést, hogy a küldöttég eljövetele elmaradjan. Az indok természetesen a budapesti cholera-járvány. — Itt

lent meg, a ki egyenest a házi gazda fele tartott.

„Kegyelmes ur!” szól majdnem ijedten Frank.

„Libanoff herceg!” susogták szájról-szájra.

„Nem akarok Ilona eljegyzési ünnepélyéről hiányozni,” szól Vladimir, „mert szegény Angéla senkit sem szeretett jobban mint őt. Angéla oly bájos gyermek volt és anyja közel állt szívemhez, elvesztését örökké gyászolni fogom. Ön, ügyvéd ur,” folytató a herceg halkan. Frankot egy ablakmelyedésbe vonva, „szives lesz hálás elismerésem jeléül e tárcát elfogadni. Ne tagadja meg e kérésemet; tegyen ezért nekem olyan szolgálatot, a mit senki sem láthat el jobban. Ohajtom, hogy Angéla sirja gondosan ápoltsassék és illatos virágokkal díszítsessék. Holnap elutazom Oroszországba és Sylvia ezuttal kísérni fog. Talán fájdalommal érinti őnt, hogy Sylvia távozik, mert tudom, hogy ez érdekes asszony nem volt ön előtt közönyös.”

A herceg kezét nyujtott az ügyvédnek, aztán üdvözölte a család tagjait és miután Neuberger rövid halk beszédet folytatott, eltávozott.

„Mit akart a herceg?” kérdék az orvost, a mint Libanoff eltávozott.

„Kérdésközlöttem Henrik és a „Feltalálhatlanok” felől, a kik tulajdonképen még most sincsenek megtalálva. Elmondtam neki, a mit tudtam; fájdalom az egész úgy homályban maradt.”

Gozzá ültek a lakomához, Frank sugárzott az örömtől; futó pillantást vetett a tárczába, — egész vagyont tartalmazott az. Végre volt minden gondnak.

„Angéla emlékére!” szól később, mikor a tosztok árja megindult. Ilona szeméből könnyek pergett a pezsgőbe. Senki sem vette észre, hogy Agoston, felkösztönte nélkül, még egy poharat ürített. Ez ugyan szerelmi mámorot illette, mely mint a késő nyár forró napugára szövéődött életébe és örökre eltűnt. . . .

(Vége.)

gység megemlítették, hogy az október 6-iki gyászünnepély alkalmára Jankai József odát irt és azt maga fogja elszavalni a helyszínen. Az ünnepélyen — mint értesültünk, — a kolozsvári egyetemi ifjúság is képviselteti magát.

Eljegyzés. Özv. Rezy Beláné szül. Gervay Mária urnó leányát, Gervay Mihály miniszteri tanácsos, országos postafőigazgató unokahugját, a kedves és művelt Rezy Irén kisasszonyt tegnap este jegyezte el városunkban Kasenczy Árpád a magyar országos bank helyettes főkönyveztője, pápateszér-nyáradi Kasenczy József kir. tanácsos, Budapest főváros nyugalmazott árszázekei elnökének fia. Az ösmerősökkel együtt mi is szerencsét és boldogságot kívánunk a jegyeseknek!

Birosoági kinevezések. A makói járásbírószághoz járásbíróvá Báthy Imre ottani aljárásbíró, — a lugosi járásbírószághoz járásbíróvá Csiki László ottani alügyész, — a karánsebesi járásbírószághoz alíróvá Pap Jenő dévai trvszéki jegyző, — a bogsdáni járásbírószághoz alíróvá Kertész József lugosi trvszéki jegyző, — az orosházi járásbírószághoz alíróvá Méssáros Gusztáv békes-gyulai trvszéki jegyző, — a borosjenői járásbírószághoz alíróvá Köller János verseczi bírósági aljegyző, — az aradi kir. törvényszékhez jegyzővé Mikler Gusztáv szegedi ügyvéd nevezettek ki. — Walter Gyula lugosi és Frank Gyula facseti kir. járásbírósi irnokok kölcsönösen áthelyeztetek.

Árlejtések a városnál. A városi gazdasági ügyosztályban tegnap következő vállalatokra történt meg az árlejtés: A templombes Kacsiny-utcai iskola villámhátrítójának elkészítésére, melynek költsége 819 ft 46 krra volt előirányozva; e munkát Tessényi Zsigmond 10% engedménnyel vállalta el. — A város részére szükséges 500 métermázsányi szag szállítást May K. és fia vette át, és pedig két hét időközben leendő szállítási eseten, métermázsánként 6 ft 50 krajczár, egyszerre való szállítás esetén 6 ft 15 krajczárjával.

Halálozás. A következő gyászjelentést tettük: Kaszalontói Vargay Gyula városi tisztviselő saját, egy neje szül. Feuerregger Ottilia, valamint gyermekeik István, tengerész-alstisz és Krisztina, roknak, barát és ismerőseik nevében is szomorodott szívevel tudják a felejtetlen jó anya, anyós, nagyanya és rokon, özv. kaszalontói Vargay Istvánné, szül. Pitényi Annának f. évi szeptember 28-án, élte 69-ik évében, hosszas szenvedés után történt gyászos elhunytát. A meghaldogult földi maradványai f. évi szeptember hó 29-én, d. u. 3 óraker tétnek fű-ut 45. sz. a házól a helybeli r. cath. sírkertben örök nyugalomra. Nyugodjék csendesen! Béke lengjen sirbantja fölött. Arad, 1886. szept. 28.

Dr. Márki Sándor az aradi Lyceum volt jeles tanárának ma, szerdán — mint Temesvárról írják, — egy értekezés fog bemutatni a „Délmagyarországi” történelmi és régészeti muzeuma-társulat delutáni ülésén. A felolvasás czime: „Károlyi Sándor életéhez.”

A bor-, sör- és pálnka-regale a vásárokon. A bor-, sör- és pálnkameresi jogra az országos és heti vásárokon, a gazdasági osztályban mult ízben megtartott árverésen 515 ft legmagasabb ár igtértett, ez azonban kevesletettn, a tegnapi árverésen 800 ft értet el és ennyire lett kiadva.

A XI.—XIII. honvédezáslóalj Lugosról Aradra jövet tegnap Temesvárra érkezett s az éjjelt ott töltve, ma reggel Arad felé indult.

Panasz a rendőrközégek ellen. A gyalogjárának hordárok, gyalogkocsit húzó — hosszú rudakon csizmákat cipzelő inasgyerekek általi elfoglalása miatt az a panasz érkezett be hozzánk, hogy a rendőrközégek mitse törődnek a dologgal s engedik a járőkeket leszorítani. Ez mindenesetre orvoslást igényel.

Szivszélhűtés. Özevy Fuchsz Rózi tegnap delután 2 óraker a kórtházba ment látogatóba s ott szivszélhűdéstól érve, azonnal meghalt.

Eppen úgy járt, mint a cigány a loval. Kovács Péter ismert csavargó tegnap a Moskovits Jakob főttrí ruhásboltja előtt való elemében egy kifüggesztett felöltőt talált csak egy véletlenül magára akasztani, hanem ezt az emeletből szinte csak egy véletlenül meg találta látni s így elfogták. Azzal mentette magát, hogy a felöltő egy esett a nyakába, amitől ő aztán úgy megjédt, hogy önkénytelenül is futni kezdett. Sajnos, hogy szavának nem hittek a hűvösre tetek.

Eloptott paripa. Radován Koszta helybeli lakosnak aradi határ Nyomásköz-dűlőben fekvő kukoricza-földjéről egy darab világos pejszűrő, hoka homlokú, A. V. B. jegyű paripa-lovat a hó 26—27-ki éjjel ismeretlen tettes eltolvajolt. A följelentő illó jutalomra tarthat igényt.

Hazánk és a főváros.

Liszt-szobor Sopronban. A Liszt Ferencnek emelendő emlékszóbor ügyében alakult nagy bizottság Sopronban hétfőn ülést tartott, s ezen Finck soproni polgármester indítványára elhatározta, hogy nem várva be a budapesti bizottság abbeli határozatát, vajjon hajlandó-e az elállni azon tervtől, hogy a Liszt-szóbor Budapestnél álltassék fel, Sopronban emlékszóborot állít fel. E czélra egyidejűleg egy bizottság is választottat előkelő egyénekből, kiknek feladata a gyűjtést az emlékszóborra úgy a bel-, mint a külföldön megindítani.

A cholera. Vasárnap déltől hétfő délig 44 újabb betegedés és 15 haláleset történt. A betegedések száma tehát tizzele kisebb, mint a megelőző huszonegy óra alatt. Halálozás is egygyel kevesebb történt. A régebbi betegek közül 11 halt meg, az újabban megbetegültek közül 4. Az újabb betegedésekből 37 volt ázsiai cholera, a többi cholera és cholera-ostros. A járvány áldozatainak többsége folyvást a napszamos és cseléd, alsóbb

kézműves osztályból kerül. Lakástalan volt őt, a katonaság részéről bejelentették hármat; a rendőri hirtőlékből is kerül mindig egy-egy. Megkaptá a bajt az illó-utú kórház egyik apácza-ápolónője is, de constatálák, hogy a cholera nem a kórtházban lépett föl. A járvány kitörése óta hétfőig megbetegedett 444, meghalt 142 ember. A barák-kórtházban 89 cholera-beteg feküdt.

Ujjb conflictus a katonaság és polgárság közt címvel tegnapi lapunkban már táviratilag jeleztük, miszerint Herbert János pécsvárosi aljegyző és tartalékos hadnagy a katonai becsületbírószág által tisztí rangjától megfosztatott, mert egy Christen nevű hadnagy őt egy közös hadsereget támadó nyilatkozatáért fejjelentette. Ez ügyre vonatkozólag a következő részleteket közölhetjük. Christen hadnagy, egy társaságban a Janszky-ústen kórtházába, egy társaságban a Janszky-ústen szoba, oly nyilatkozatot tett, mely a magyar nemzetnek durva megsértése volt. Herbert, kinek ez tudomására jutott, Christen kórtházra vonta s azt mondta neki, hogy azokat, a kik így gondolkodnak és így beszélnek, ki kellene korbácsolni az országból. Erre Christen hadnagy megsértőjét nem hitte ki, hanem föltesse katonai bírószágnál denuntálta, mire az ügy a katonai becsületbírószági eljárás útjára tereltett. Herbert a becsületbírószághoz intézett beadványában mindenekelőt óvat emelt annak illetékessége ellen. Hivatkozott hazai törvényeinkre, melyek szerint a tartalékos katonai fölött, ha nincs szolgálatban, csupán polgári hatóságok láthatnak törvényt. Sőt nem is tekinthető katonának, a mint ez kintünk az új szolgálati szabályzat sma rendelkezéséből is, hogy a tartalékos tisztek szolgálaton kívül az egyenruhát nem viselhetik. Ha nem adják meg nekik a tényleges tisztek jogait, hogyan lehet rájuk erőszakolni azok kötelezést. Alálapontja támogatására elmondta ezután a polgári ruhát viselt és sértései Christennek a személyét illeték. A becsületbírószág azonban ennek dacára összetelt, meghozta íteletét, azt fölterjesztették a hadügyminiszteriumhoz, a honnan jóváhagyva, vasárnap érkezett le a IV. hadtest-parancsnoksághoz. Tartalma az, hogy Herbert János a tisztirang elvesztésére ítéltetik. Az ítelet Pécsen nagy elkeseredést keltett s természetesen, hogy Herbert becsületét e tény által épen nem tekintik — meg fogyatk oztották.

Támár meghalt. A soroksári-utú gyilkosság elsőrendű vádlottja Támár Alajos, hétfőn éjjel után 1 óraker meghalt. Halálát előrehaladt tudóvesz okozta. A nagy bűnpör az ő megórt alakja nélkül fog lejárászódni. Egy helyt treshen marad a vádlottak padján, de szavai hangzani fognak az iratesomókból, a jegyzőkönyvekből, miket a vizsgálóbíró vett fel. És nagyon valószínű, hogy az tr, melyet a végtárgyaláson Támár jelen nem léte előidé, a vádlottak javára billenti a mérleget. Gazdag Imre állítólagos gyilkosa ártatlanságát hangoztatva szállt a sírba. Miután meggyűt az erősbetrárosi segédlelkésznek, Tóthfalusy Belának, erős hangon kijelentette a rabkórtház felügyelője előtt, hogy a Gazdag-ügyben semmiféle teher nem nyomja a lelket. Bár mi legyen a végtárgyalás eredménye, Támár Alajos megharcolt, önmaga által beszenyezett, de meg sem a gyilkos nével hagyja el a földi rabsgát.

Rövid hírek. Dr. Argent Döme kir. tanácsos azon alkalmából, hogy felszádos orvosi működéséről Ó Felsége által a Ferencz József renddel tüntettetett ki, 200 frnyai alapítványt tett a magyar irók segélyelete javára. — Tóth Lőrincz és Barabás Miklós jubiláló academicusok tiszteletére az academia október 4-én diáklakomát rendez. — Elmárának egyelőre az október elejére kitűzött görényi vadászatok, mint Rudolf trónörökös az udvarmesteri hivatal útján tudatta. — Dr. Antal Géza ny. kr. orvoskari egyetemi tanár nőül vette Lumnitzer Margit kisasszonyt, dr. Lumnitzer Sándor leányát. — A bősödés ethaligtatók segélyeleteinek néhai Pauler Tivadar igazságügy-miniszter 100 ft értékű földehermentesítési kövénnyel hagyott. — A magyar nyereleményköltősön legutóbbi húzásán egy lévai orvos nyerte meg a 200,000 frtos főnyereményt. — Hentaller Lajos volt orsz. gyűl. képviselőt a Gresham biztosítói társaság dunántúli képviselőjévé nevezte ki. — A kir. fűgyészszág a soproni nyírcsonzó bizottság nevében sajtópoit indított a „Bud. Hirlap” ellen egy a bécsi katonaszabadítók ellen irt cikket miatt. — Hatvankét halott feküdt hétfőn reggel a fővárosi kórtházak kamaráiban; ily nagy szám már évek óta nem fordult elő. — A kolozsvári egyetem ifjúsága október 6-ikán színtelen gyászünnepélyt rendez.

A nagy világ.

Az örült király. Az elmebeteg bajor királyról azt jelentik, hogy állapotában legcsekélyebb javulás sem állott be, sőt apathia még nagyobb, mint annak előtte. A fiatal király nem vesz magához semminemű roppant nagy s gyakran éjjel is fölkel enni, Szokásai közé tartozik a halk monologizálás, miközben élénk taglejtésekkel jár fel s alá s nem engedi magát senki által sem zavartatni. Azt hiszik, hogy elmebetegsége gyógyíthatatlan.

Kifütyölt hercegnő. Kezd nem szokatlanná válni, hogy a legmagasabb arisztok-

ráció hólgyeie lépnek azokra a deszkákra, melyek már nem is az egész világot, hanem annak a felölt jelentik. Pignatelli hercegnő után, kinek vaskos bajait és vékony hangját a budapesti közönség is látta, meg hallotta, következett Dologrucki hercegnő, Párisban lépett fel a híres teli Alcazarban, mint hegedűjátó. A lapok Théréz z a kisasszony nevét tették első helyre, a hercegnő dühös arczal lépett a színpadra, de mielőtt hozzáfoghatott volna a játékhoz, pizsigéssel fogadták. Sőt a midőn hegedűjét fenyegetőleg a közönség felé emelte, el kezdtek futylalni s nagy botrány volt kitorőben. Szerencsére a zaj elcsillapult s a hercegnő játszhatott.

Egő tábolyda. Courtrai belgiumi városban kedden este kigyuladt az örültek háza, melyben 600 örült van apácák gondozása és felügyelete alatt. A terjedelmes épület két részből áll, a régi házból, hol az örültek vannak elhelyezve és az újból, mely még nem egészen kész. A tűz a hátsó épületben tört ki s az örülteket az új házba kellett átészállítani. Borzasztó munka volt; az örültek ruhogtek, ordítottak, sikoltáltak s hajukat tépedték. A legtovább közülök csak nagy erőfeszítéssel lehetett kivinni az egő házból. Szerencsére senki sem veszett el, mert a tűzoltók kellő időben érkeztek meg. A régi ház azonban teljes felszereléssel együtt leégett.

Rövid hírek. Az orientalista congressust vasárnap ünnepélyesen megnyitották. A megnyitó beszédet Rajner főhercegnő mondotta. A résztvevő tudósok száma 78. Hazánkat Vámbéry Armin képviseli. — A király Ó Felsége az osztrák-magyar Lloyd-társulat vasárnapi jubileuma alkalmából legmagasabb elismerését fejezte ki az egyelt felszázados működéséért. — Károly Salva tor főherceg és neje egész osonden tartották meg ezüst-lakodalmukat a buchbergi villában. — Nagyriadalom volt vasárnap Bécsben; egyszerre lezártek az opera és zeneacademia égséit; a kivonult tüzoltók azonban sehoh sem lettek — tüzet. — A portugall király vasárnap visszatért körútjáról Lissabonba. — Nikolics zserb tábornok a volt hadügyminiszter, a szerb király rokona, meghalt. — Tüntette k Nápolyban vasárnap az olasz csapatok római bevoulásának évfördulőjét. — Bukarestben nagy népgyűlés volt, mely bizalmat szavazott Bratiano miniszterelnöknek a kormányának.

CSARNOK.

Házastárs helyett feleség.

(Egy a mint volt, elbeszéli: Lall.)

10,000 mond tizezer forinttal léptem a világra. Huszonegy éves — s amint sokszor hallottam, midőn ingyenes vacsorában résztettem egy néhány democrata hölgyecséket — hozzá csinos fiu, s a mi legfőbb nőtlen voltam.

A huszonegy éves életkort 5000 frta, s nem veszté szerénytelenségnek, ha a nőtlenséget is 5000 frta becsültem; hej! mert csak azok tudnak megbecsülni a nőtlenséget igazi értékét, kik a házasságnak, az öngyilkosság ezen legújabb nemének, elszenvedése után meg életükben a purgatorium vezeklésére vannak kárhaztatva.

De esodálatos, tekintélyes tökémet még sem kamatozott; sőt sokszor, hogy ezen két féltett kincsemet megörözhessem, kénytelen válek a nagybátyámtól huzott igen szerény havi czullagot azoknak tatarozására fordítani, s nem egyszer történt, hogy kifogyva mindendől, üres gyomorral tértem vissza fizettelen lakosomra.

Ilyenkor sokszor meglepett a kétsége-sés öröge, hogy véget vessek életemnek, mely már úgy sem er egy fatákták.

De mindannyiszor megakadályozott ezen tervem kivételében a gondviselés, ki nemtőit, suszteromat, szabómat, mosonémat, hordárom-t a sz ág tudja csak kicsodát vezércsillággal hozzák küldött; kiknek érdekében állt, hogy én, ha nem is hosszú időig, legalább a dösségaim törlesztéséig — életben maradjak.

„Szeressz magadnak sok hitelezőt, hogy hosszú élelet lehess a földön,” mondja az új evangélium, mert azok imádkoznak éretted s vigyáznak drága egészségüdre.

Igy tehát meg voltam akadályozva valamibalg tette elkövetésében; s ha elgondolom, hogy boldogult háziaszynomon irántam milyen anyai gyöngédsséggel viseltetett — jól lehet, hogy 9 hónapon át egy krajczár házbört sem fizettem — ki felesleges ruhánknak a zálogházba szállítottam is díjmentesen eszközzölte, ezen körülmények annyira halátsz tetek, hogy elhatároztam magamban, miszerint adandó alkalommal megszököm.

Egy szép reggelen podgyászaimat s ingósságimat, mely a rajtam levő ruhán kívül egynehány tuczat zálogzedulából állt — magamhoz véve elindultam, hogy többé vissza ne térjek; s addig menjek, mig erőm s inaim vihetnek. A hátam mögött mindinkább elmaradó főváros zaja még mindig zsbongott felümben: előttem lebegett tarkaságával, pompájával s czifra nyomorosságával.

Ily gondolatokba merülve, haladtam mindig előre irány eszél nélkül, lelkiismeretem által gyötörtetve, hogy mit is fogok — nem elkezdeni, hanem — ebédelni.

Üres gyomrom adá meg a választ, mely előtt nem túnt fel az új rendkívülinek, mivel a mertéklételességet én mindig nagyra becsültem, midőn pénzem elfogyott; s ez pedig igen rendes állapot volt, mely a hónap 8-ik napjától a hó végéig tartott.

Az utolsó aggodalmam is eloszlott tehát s mintegy megkönynyebbulve folytattam utamat. Az előttem eltértől aranyakászos rónság, a mezei virágok ezrei, a dalos pacsirta énekén kívül az uralgó néma esend, — ez most mind új üneményként tünt fel előttem s valamely megmagyarázhatlan érzelem fogott el, mely mintegy azt sugallta: itt a természet temploma.

Önkénytelen megálltam e helyen, melyhez gyermekkori éveim legszentebb emlékei csatlak.

Kifütyölt hercegnő. Kezd nem szokatlanná válni, hogy a legmagasabb arisztok-

ROSENBLUH II. és TÁRSA

Arad, Szabadságtér.

A bekövetkező őszi időnyre van szerencsénk a t. cz. közönség becses figyelmét

dúsan felszerelt raktárunkat

felhívni.

Szövegeink első rangú angol és francia gyárosok gyártmányai, mindenkor

a divat újdonságai

minden minőségben, ismert **olesó árban.** 582—4.58

Nagy választék:

fekete terno, alapin, cachemir nemkülömben selyemszövetek és fekete divat-szövetekben, színes selyem diszek, plüschekben.

Továbbá:

valódi jó mosó cosmanosi barchentekben.

A fent soroltakon kívül felemlítjük még, hogy

Siegl János és társa

első rangú gyárosok **vászon-raktárát** **Schroll Benedek és fia** első rangú chiffon-gyárosok raktárát

birjuk és **gyári áron** árusítjuk. Mindezekon kívül nagy raktár **jutte-szövet és függönyökben, szönyegeken, berlini és posztó-kendőkben** s számos meg nem említett tárgyban. Ugyazintén dúsan választék kitűnő minőségű **kész fehérneműekben.**

Minták kívánatra bérmentve küldetnek,

s csakis ily uton szerezhetnek t. vevőink meggyőződést áruinkról.

Női ruhák teljes elkészítést elvállaljuk.

Női ruhák teljes elkészítést elvállaljuk.

A tavaszi időnyre!

Teljes tisztelettel értesitem nagybecsült vevőimet és a t. közönséget, hogy a legújabb árucikkkel duzan eláttam

Kézmű-, rövid-, norinbergi-, fehérnemű s gyermekjáték üzletemet,

melyek mesés olcsóság és finomságoknál fogva felülmulhatatlanok.

Egy vég vászon 30 rőf 4,50, 5. 5,50, 6. 15 frtg. Különféle finom vásznak rőfe 12, 14, 16, 20, 25 kr. Oxford és zephir 18, 20, 22, 26, 30-ig. Cartonok 16, 18, 20, 25, 30. Kockázat és színes szövetek 16, 20, 25, 30, 40, 60. Fekete terno 7/8, 65, 80, 90, 1, 1,20. Törülközők 15, 18, 20, 25. Asztalkendők és pohár-törülközők 20, 25, 30. Asztalterítők 40, 60, 1, 1,20, 1,50, 2. Dolgozó ingek 60, 80, 1. Finom chiffon-ingek 1, 1,20, 1,50, 1,60, 1,80, 2,40. Finom Oxford és Creton-ingek 1, 1,20, 1,50, 1,80, 2. Lábravalók 60, 70, 80, 1, 1,20. Női ingek 65, 80, 90, 1, 1,20, 1,50, 1,80. Éji corsetták 70, 80, 1, 1,20, 1,40, 1,60. 2. Fehér és színes alszöcsönyök 80, 90, 1, 1,20, 2. Gyermek ingek, minden árban és nagyságban. Méll-fűzők 60, 65, 80, 2, 2,50, 3. Legújabb nyakkendők 14, 18, 20, 25, 30, 40, 1 frt. Nap- és esernyők 90, 1, 1,20, 1,50, 2, 2,50, 3 frt. Utazó bőröndök és táskák 85, 90, 1, 1,20, 1,50, 5 frt. Sétapálcák 10, 15, 20, 30, 40, 50. Gyermek- és férfi kalapok 1,20—4 frt. Dolgozó sapkák 25, 30, 40, 50. Kézi kosarak 25, 30, 40, 50, 60. 2. Harisnyák 10, 13, 18, 20, 25, 30, 40, 50. Nagy választékú gyermek- és női ruhák, gépész öltönyök, paplanok, csipkék, gallérok, szallagok, rüschek, organia, chirtingek, gombok, zsinórok, halcsontok, pamutok, czérnák, fehér zseb-kendők, keztük, papucok. Mindennemű pénzes, dohány és szivartárczák, asztal és tollkéssek, kanalak, fog, haj és ruhakéfék, illatszerek, albumok, varróeszközök, fésűk, tükrök, mell-tük, nadrágtartók, harisnyakötők, valódi selmezi pipák, tajtékipák, szivarszippák, poharak és csemege-tányérok.

Ezekon kívül felhívom a t. közönség figyelmét az annyira megkedvelt

5, 8, 10, 15, 20, 25 krajczáros

kiállítási bazaromra,

mely a legszebb és a legválasztékosabb tárgyakból van összeállítva.

Pósta megrendelések pontosan teljesítettek. Csomagolás ingyen.

A t. közönség pártfogásáért és látogatásáért tisztelettel eszedem:

KILÉNYI ADOLF.

Arad, főtér, Arena-épület, a „kék golyó”-hoz

176—5

WEILER R. M.

Arad, Hermann-udvar, főtér 14, ajánlja ujonnan érkezett, dúsan választékú asztali és függőlámpáit.

Majolika disztárgyakat

honi és angol gyártmányban.

Thea, kávé, mocca- és étkészleteket.

China-ezüst tárgyakat

legfinomabb és legcsinosabb kivitelben. 585—3.16

Vasbutorokat.

Tűzcsökkentők, fakosarak és kályhaellenzőket.

Mindennemű háztartási és konyhaeszközök legjutányosabb áron

WEILER R. M.-nél

Arad, Hermann-udvar, főtér 14.

Ugyanitt egy jó erkölcsű fiu

tanulónak fölvetetik.

Árverési hirdetmény.

Szabadhely község urbéri bizottságának május 9-én megtartott közgyűlési határozatához képest, ezennel közzététetik, miszerint az urbéri rendezés folytán a közlegelőből kihasított s váltáság alatt álló, de ez ideig az I., II. és III. részlet váltásdíjjal hátralékban levő több szabadhelyi lakosoknak kiosztott 1200 □-öles holdjai f. évi október 3-án d. e. 9 órakor az urbéri egyezség 21. pontja értelmében, Szabadhely község-házánál megtartandó nyilvános árverésen készpénz fizetés mellett, el fognak adni.

601—2.3

Az urbéri bizottság.

Licitatiune minuenda.

Pentru edificarea scólei gr. or. romane din Siepreusiu, prin acésta se publica licitatiune minuenda care, se va tiné la 30 Septemvrie a. c. st. n., in fatia locului.

Pretiu esclamatiunei va fi: 3700 fl. si 64,000 carámidi gata, pe locul edificarei pretiuite in: 1152 fl. = 4852 fl.

Doritorii de a licita an adepune 10% te a pretiului de esclamare ca cautiune.

Planul edificatiunii, conditiunile si alte informatiuni speciale, se pot vedé la oficiul parochial in Siepreusiu (Séprös.)

Siepreusiu, 19 Septemvrie n. 1886

in numele comitetului paroch. Michael Sturza

606—2.3

3020—1886.

Árverési hirdetményi kivonat.

Az aradiki kir. tszék mint tikkvi hatóság közhírre teszi, hogy Kovács Ilona m.-pécskai lakos végrehajthatónak özv. Neukov Ferencz né, szül. Varju Borbála m.-pécskai lakos végrehajthatást szenvedő elleni 132 frt 30 kr. tőkékövetelés és törv. járuléki iránti végrehajthatási ügyében az aradiki kir. tszék területén lévő és a m.-pécskai 1688. sz. tjkvben A+2. alatt felvett 223. sz. ház, udvar- és kertre 829 frtban ezenel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan a f. é. november 29-ikén, d. e. 9 órakor M.-Pécska község-házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alól is eladati fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10 százalékat készpénzben, vagy az 1881: LX. törvényczikk 42. §-ában jelzett arfolyammal számított és az 1881. évi novemberhő 1-én 3333. sz. a kelt igazságügy-ministeri rendelt 8. §-ában kijelölt ovadéképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Aradon, a kir. tikkvi tszéknek 1886. évi áprilishő 3-ik napján tartott üléséből.

608—1

Az aradiki k. tszék, mint tikkvi hatóság.

MÉNESI RÓZSA-SZÖLLO.

SCHENK E.

ARADON.

Ajánl a közlőgő szüreti időnyre

Halakban:

Orosz szardiniát hordóban, francia szardiniát olajban. Friss vadász- és Mátyás-hering. Fiumei páczolt hering. Kelet-tengeri finom hering dobozokban. Anshovich fűszerekben. Helgolandi rák dobozokban.

Valódi orosz és elbi

Caviárt.

Csakis valódi öreg angol ananasz-, kuba- és brazíliai rum. Finom zamatu chinai és orosz theák.

Husneműekben:

Prágai és kassai sódar, finom erdélyi szalámi. Bolognai Mortadella. Naponta friss párisi kolbász. Debreczeni és krakkói kolbász. Finom oldalas és paprikás szalonna.

A hűvösebb idő beálltával naponta friss bécsi és frankfurti tormás-kolbász.

Sajtokban:

Ementhali, groyi, gorgonzola, hagenbergi Rochefort, limburgi, reiftenauai, hollandi-eidami. parmai, francia

IMPERIAL

Trappista-Zardai sajt, valódi liptói-turó kimerve és kis bódónokban.

Finom ménesi rózsa-szöllő.

A hires eredeti Dobos- és Pischinger-féle torta lerakata.

Francia és hollandi liquerek, szeremi silvorum, cognac és finom ó-borovicska.

kiváló tisztelettel:

SCHENK E.

Minden postai vagy vasuti megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

A valódi francia imperial-sajt főraktára. 12 drb vételnél ára 2 frt.